

LES GENERALITATS NO SABEN COMPTAR (i II)

Les ires de l'oposició

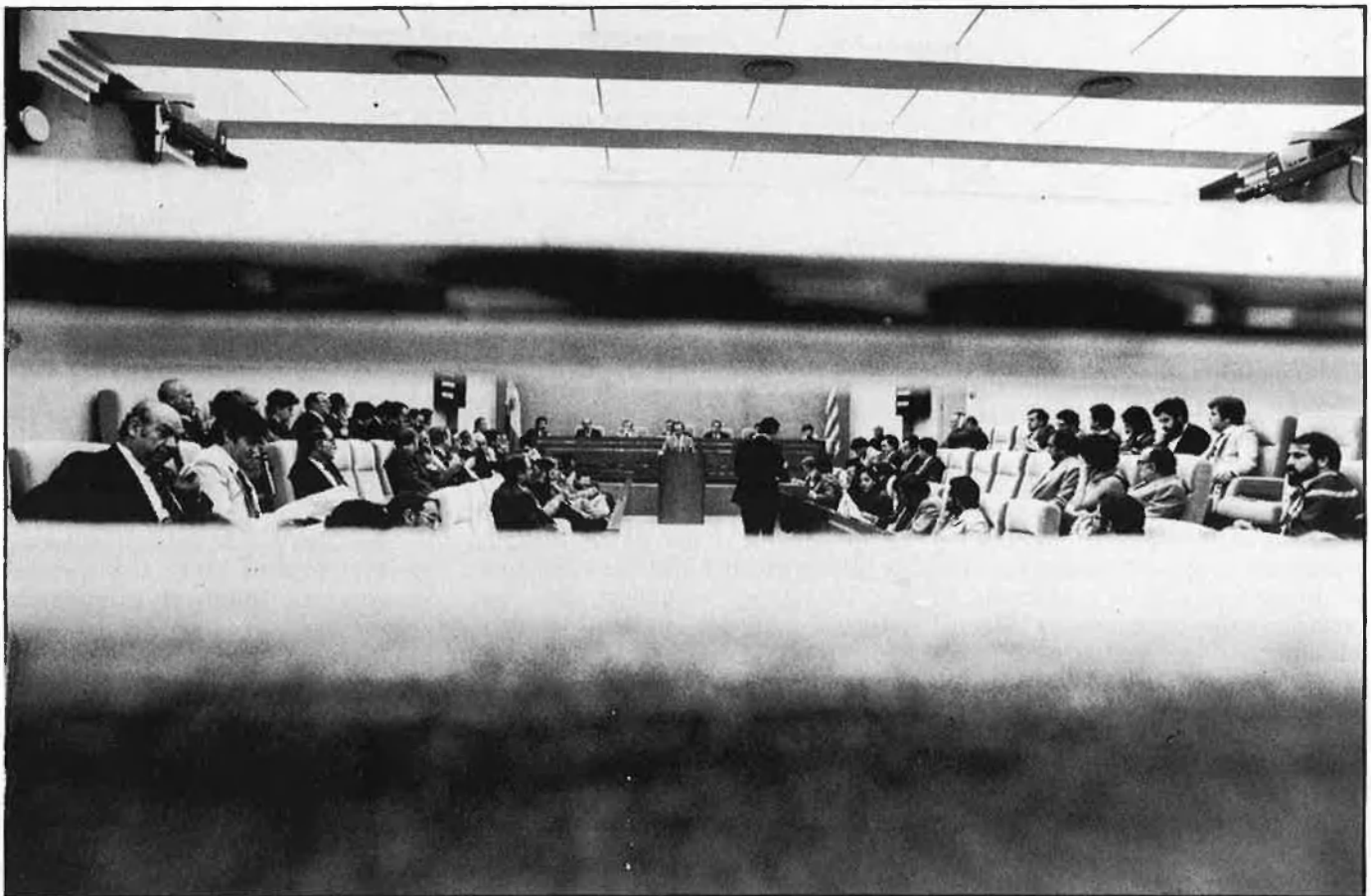
El dia 14 del mes passat saltava la notícia a la premsa local de València, filtrada segons les simpaties de cada diari: «Els comptes de la Generalitat i de la Sindicatura no quadren», «Contractes irregulars», «La Generalitat té despeses sense justificar i comptes que no quadren». A partir d'aquest moment, qualsevol declaració del síndic de Comptes, Manuel Girona, és distorsionada.

Com a «pecats» destacables que existien a la llum hi havia algunes irre-

L'informe de la Sindicatura de Comptes sobre la gestió de la Generalitat valenciana durant l'exercici de 1985 ha avalotat durant algunes setmanes una oposició que no mostra un rebuig tan coherent en temes més clars.

J. Castelló

La Sindicatura de Comptes assenyalava que cal confeccionar un manual legislatiu que explique als funcionaris com fer servir els fons públics i remarcava l'excessiva quantitat d'expedients de modificació de pressuposts al llarg de 1985. A més, advertia que «en alguns casos, els contractes o els convenis són formalitzats després de la realització del treball o el servei». I en posava exemples concrets. I una darrera irregularitat: Una diferència de més de 300 milions de

JORDI VICENT

gularitats que aquest i uns altres mitjans han tret a la llum assíduament, de fa temps, perquè tots n'han estat víctimes: «La Generalitat paga tard els béns i les inversions que contracta i les subvencions que concedeix». Hi ha aquella anècdota famosa que conta que un subsecretari de la Presidència es va veure obligat a pagar un dia la premsa del mes perquè el quiosc proveïdor ja no fiava més a la institu-

ció. Hi ha, també, una llista de restaurants valencians que ja no contracten menjars amb membres del govern per allò de «pagar tard i malament». És una història de l'administració, la de sempre, encomanada a l'autònoma, plena d'irregularitats en aquest sentit. La paraula «agilitat» sona màgica en alguns corredors del govern valencià, entre despatxos. I ja no hi ha pòlisses.

pessetes entre el còmput d'interessos comptabilitzats per la Generalitat, d'una banda, i la Sindicatura, de l'altra.

Immediatament després, el grup popular demana la dimissió de tot el Consell. Una reacció que diferirà segons els distints partits. Unió Valenciana, per exemple, exigeix la de Manuel Girona, «per no saber fer una auditoria com cal», instruïts pels seus

JORDI VICENT

Un nou escàndol, a les Corts, poc justificat.

assessors, i per «atacar la imatge de la Generalitat», poc després. Des del partit en el govern totes aquestes declaracions seran preses com «pur electoralisme», davant les municipals. El mateix síndic de Comptes, Manuel Girona, que ha rebutjat en tot moment qualsevol tipus d'entrevista, aclareix que no tot és criticable en la gestió del govern valencià i que, en qualsevol cas, no hi ha cap irregularitat en tot l'informe que pugui suposar la intervenció dels tribunals. Girona atribuirà una gran part de les dades contràries a la gestió del govern com a «errors normals en una primera etapa de funcionament».

En declaracions a un diari de Castelló, a finals del mes passat, el mateix president Lerma serà més explícit: «Hi ha irregularitats, però ningú no s'ha emportat diners públics a casa». El mateix Lerma considera aquests dies la reacció de l'oposició com «desmesurada i desproporcionada». Finalment, després de discutir el tema en les Corts, es crea una comissió par-

lamentària especial que, tot i amb distints enfrontaments i de l'eixida del grup popular d'una de les sessions, acorda aprovar l'informe i demanar, en un terme de quinze dies, que comença aquesta mateixa setmana, un informe d'aclariments a la Sindicatura per saber si globalment aquesta es pronuncia favorablement, un pronunciament que ja es veu ben clar.

Des de distints angles polítics s'ha vist tot l'afer amb un cert escepticisme. Dins els diversos partits hi ha qui pensa que, en molts casos, les irregularitats que apareixen en l'informe de la Sindicatura són comunes a ajuntament i diputacions, i que, per tractar-se de l'inici del funcionament de tot l'entramat burocràtic que suposa l'administració autonòmica, els «errors» advertits poden qualificar-se com a «suaus».

Dins la mateixa Sindicatura l'estupor ha estat general. Després de passar un informe que se'ls va exigir en un temps rècord —va quedar constituïda i dotada per al funcionament al

llarg de maig i van lliurar el dossier al novembre—, i de marcar-ne, inclús, les possibles vies de solució, la reacció en la premsa ha estat, al seu parer, «exagerada». Durant els primers dies es va parlar, fins i tot, d'un gol que el «nacionalista» Manuel Girona havia clavat al propi partit. No res més lluny de la realitat. Segons distintes fonts, el síndic de Comptes va ser un dels que es van quedar, en el seu departament, ben estranyats davant el volum que adquirien els esdeveniments. Dins un pressupost de 160.000 milions de pessetes globals, es considera que els «buits a cobrir» no han estat tan desproporcionats. I que l'informe no havia d'haver mogut tanta polèmica.

Dins el partit que ara governa la Generalitat s'ha considerat tot l'enrenou provocat per l'informe de la Sindicatura com una «excusa» que ha provocat la reacció d'una oposició dispersa i poc àgil enfront d'uns altres temes que, políticament i electoral-

NOUS VINS DE REQUENA

«Estimats clients i amics: Amb gran il·lusió i confiança per l'esforç realitzat, us presentem els nostres nous vins, fruit de la cura i l'afany de superació de VINICOLA REQUENENSE».

Palacio del Cid RESERVA

PALACIO DEL CID, TINTO
RAÏM: Tempranillo, Garnatxa i Bodal.
GRADUACIÓ: 13°.
CARACTERÍSTIQUES: Sec, de subtil aroma i finíssim paladar. Excepcionals fragància i bouquet.
MENJARS: Plats forts, carns roges, rostits i salses.

VINICOLA REQUENENSE, C.V.

General Pereira, 5. Tel. (96) 230 03 50
REQUENA - VALÈNCIA

ment, podien donar uns resultats més «produents». A més, els últims canvis i la crisi dins Alianza Popular, amb la caiguda de Manuel Fraga, poden ajudar a arraconar un fort embolic que no ha suposat cap crisi seriosa perquè, a parer dels socialistes, no tenia elements clau que la fessen possible.

Les elucubracions sobre el suposat «gol» de Manuel Girona no tenen massa fonament. Actualment, el síndic de comptes no es veu clarament inclòs en cap dels corrents que apareixen al si del seu partit. Les declaracions del president Lerma als mitjans de comunicació i el suposat to amb què ha tractat tot l'assumpte fan pensar que en cap moment no s'hi ha jugat cap carta amagada ni que s'haja produït alguna maniobra destinada a desequilibrar les tendències al si del partit, ni que siga indirectament.

Sí que hi ha hagut, però, com sempre, algunes veus de la «fontaneria» del partit que han volgut veure una «equivocació», fins i tot una «mala passada» dels antics «pesepeveros». Manuel Girona, militant del PSPV abans de la unió del PSOE, ja va ser marcat de molt prop mentre exercí el càrrec de president de la Diputació de València. Algunes de les veus que ara han tornat a eixir van col·laborar en una passada destitució, on es va atacar, entre altres «equivocacions», una marcada línia cultural «nacionalista». Les característiques del treball dins de la Sindicatura de Comptes, allunyada de qualsevol altre càrrec dins el partit, juntament amb la situació política actual de Manuel Girona lleven sentit a qualsevol retret intern en aquest sentit. Encara que personalment el síndic de Comptes mantinga una trajectòria uniforme. Com quedà palès en l'idioma que la Sindicatura trià per presentar el dossier a les Corts, que els hauria de ser propi.

Amb el dossier publicat i qualsevol nou «escàndol» digerible abans de les municipals, juntament amb la crisi de la principal força conservadora dins el país, previsiblement tot serà arxivat, possiblement més prompte que el cas de les ruïnes del Palau Real a València. Això sí, del 15 al 30 de desembre es reuneixen a València els membres del Tribunal de Cuentas estatal i les sindicatures de comptes de Navarra, el País Valencià i Catalunya. Pel que fa a aquestes dues darreres, hauran d'agafar força, perquè l'episodi d'enguany duu traces de repetir-se, també, en els papers que hauran d'abordar, corresponents als exercicis successius. □